

8. L. Magierowski, naucz. z Jaćmierza: 5 starych monet srebrnych i 1 miedzianą.

Składając serdeczne podziękowanie Szan. ofiarodawcom za te dary, prosimy o dalsze na rzecz Towarzystwa.

VIII. Wykaz Towarzystw naukowych i redakcyi pism z któremi Towarzystwo zawiązało stosunki.

1. Česká společnost zeměvědná, która posyła swój organ: Sborník red. Dr. Josef Frejlich i Dr. Jindřich Metelka. Praha.

2. Maćica serbska w Budyšinje, posyła swe wydawnictwo Časopis, red. Dr. E. Muka, Budyšin.

3. Verein für bayerische Volkskunde und Mundartenforschung, Würzburg posyła swój organ: Mittheilungen und Umfragen zur bayerischen Volkskunde hrgg. v. Dr. O. Brenner.

4. Verein für sächsische Volkskunde posyła swój organ: Mittheilungen des Vereins für saechs. Volkskunde hrgg. v. Prof. Dr. E. Mogk. Leipzig.

5. Verein für siebenbürgische Landeskunde posyła swój organ: Korrespondenzblatt red. v. Dr. A. Schullerus, Hermanstadt.

6. La Societé d'anthropologie de Paris, posyła swój organ Bulletin. Redakcyje:

1. Beiträge zur deutsch-böhmischen Volkskunde geleitet v. Prof. Dr. A. Hauffen, Prag.

2. Blätter für Pommersche Volkskunde hrgg. v. O. Knoop u. Dr. A. Haas. Labes.

3. Ethnographia red. Dr. Munkácsi Bernát. Budapest.

4. Květy, red. Václav Čech. Praha.

5. Naše doba red. prof. Dr. T. G. Masaryk. Praha.

6. Ruch społeczny red. Dr. A. Górski. Kraków.

7. Šezátoarea red. Artur Goroveř. Falticeni.

IX. Spis członków Towarzystwa.

298. Banach Paweł, kierown. szk. lud. Buczacz.

299. Chmielewski Tadeusz c. k. leśniczy Mikuliczyn.

300. Dr. Dziwiński Placyd, prof. politechniki. Lwów.

301. Füllbier Alojzy Benjamin, rolnik, Jabłonków-Łazy, Szląsk austr.

302. Gonet Szymon, naucz. Inwałd p. Andrychów.

303. Guratowska Wanda, nauczycielka, Buczacz.

304. Janicki Aleksander, inspektor okręg. szk. lud. Buczacz.

305. Jankowski Władysław, słuch. filozof. Lwów.

306. Jezierski Antoni, oficyał Rady powiat. Buczacz.

307. Kasperowicz Henryk, słuch. politechniki. Lwów.

308. Komornicki Stefan, dzierżawca dóbr, w Rossochaczu p. Jagielnica.

309. Komorowska Aniela, Mikuliczyn.

310. Krzywicki Ludwik, literat. Warszawa.

311. Langer Joachim, kier. szkoły bar. Hirscha, Buczacz.

312. Dr. Leciejewski Jan, prof. IV. gimn. Lwów.

313. Markowski Michał, naucz. Buczacz.
 314. Mazur Józef, prof. gimn. Stanisławów.
 315. Nowak Rudolf, kand. naucz. Cieszyn.
 316. Orzechowski Adam, naucz. Buczacz.
 317. Połoszynowicz Włodzimierz, słuch. praw. Lwów.
 318. Anna z Działyńskich hr. Potocka. Rymanów.
 319. Rossowski Stanisław, redaktor „Słowa Polskiego”. Lwów.
 320. Schleyen Artur, inżynier. Lwów.
 321. Służewski Włodzimierz, prof. gimn. Buczacz.
 322. Dr. Wacław Sobierański, prof. uniw. Lwów.
 323. Dr. Szamed Izidor, lekarz. Lwów.
 324. Teliszewski Konstanty, ek. notaryusz. Buczacz.
 325. Tyczyński Stefan, słuch. praw. Lwów.
 326. Wiszniewski Michał, naucz. Buczacz.
 327. Wolska Marya. Lwów.
 328. Zjednoczenie. Stowarzysz. kształcącej się młodzieży we Lwowie.
-

LUCYAN MALINOWSKI

Dnia 15. stycznia br. umarł L. Malinowski, profesor filologii słowiańskiej uniw. Jagiellońskiego. Urodzony r. 1839. w Jaroszewicach w Lubelskiem, uczęszczał do gimnazjum w Lublinie, zkąd po złożeniu egzaminu dojrzałości udał się na uniwersytet warszawski, w którym słuchał filologii słowiańskiej. Otrzymałszy stopień magistra filologii, udał się do Jeny, Berlina. Petersburga i Krakowa, gdzie otrzymał miejsce suplenta przy gimnazjum Św. Anny. W roku 1872. uzyskał w Lipsku stopień doktora, na podstawie rozprawy doktorskiej p. t. Ueber die Oppeln'sche Mundart in Ober-Schlesien, do której zebrał materiał językowy w podróży, odbytej r. 1869. po Górnym Szląsku i Węgrzech. Powołany na katedrę filologii słowiańskiej do Krakowa r. 1877., został wybrany członkiem czynnym Akademii umiejętności r. 1880. a 1882. sekretarzem Wydziału filologicznego, na którym stanowisku pozostał aż do śmierci.

Działalność naukowa śp. Malinowskiego obracała się około badań nad językiem polsk. w dwojakim kierunku: z jednej strony badał język staropolski, wydawał jego zabytki starodawne w krytycznem opracowaniu, z drugiej strony przedmiotem jego pracy był język dzisiejszy, mianowicie jego narzecza ludowe. Na tem polu położył Mal. rzeczywiste zasługi. W pracach swych odznaczał się wielką sumiennością i gruntownością, zbierał materiał gwarowy nie tylko bezpośrednio z ust ludu, ale także opracowywał go na podstawie czy to drukowanych źródeł, czy też dostarczonych zapisków przez swych uczniów. Sam rozmiłowany w badaniach gwar ludowych, umiał zamilowanie to obudzić także w swych uczniach, z których niejeden zaznaczył się pięknym przyczynkiem na polu filologii polskiej. Przedwczesna śmierć śp. Mal. pozbawiła naukę polską wydatnej siły, której brak odczuwają wszyscy, którym język ojczysty jest drogi, a w którego historii imię Malinowskiego pięknymi zapisało się zasługami.